

Het Boek Daniël - Nummer Honderzesenvijftig

De onthulling van Daniëls laatste visioen: een Milleritisch perspectief op profetische waarheden voor heden ten dage

Jeff Pippenger
2024-03-24

Wij beginnen onze beschouwing van Daniëls laatste visioen met de toepassing van het beginsel dat door Alfa en Omega wordt voorgesteld, namelijk dat Hij altijd het einde met het begin identificeert. Daarom zou Beltsazar, die Daniël is in het allereerste vers van Daniëls laatste visioen, ook worden voorgesteld in het laatste gedeelte van datzelfde visioen. Wij hebben vastgesteld dat Beltsazar Gods verbondsvolk van de laatste dagen vertegenwoordigt, dat de „chazon”, het visioen van de profetische geschiedenis, begrijpt, zoals voorgesteld door het woord „ding” in vers één. Dat visioen van de profetische geschiedenis is de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, die overeenkomen met tweeduizend vijfhonderd en twintig jaren. Beltsazar begrijpt ook het „visioen” in vers één, dat het „mareh”-visioen van tweeduizend driehonderd jaren is, dat de plotselinge verschijning van Christus vertegenwoordigt.

In hoofdstuk twaalf vertegenwoordigt Daniël de beweging van de eerste engel en ook de beweging van de derde engel, want beide bewegingen vervullen de gelijkenis van de tien maagden. In hoofdstuk twaalf zijn er ten minste vijf waarheden die deel uitmaakten van de Milleritische beweging, en die waarheden vertegenwoordigen waarheden die ook de beweging van de derde engel moet ervaren en begrijpen. Beide bewegingen vervullen de gelijkenis van de tien maagden, en van de wijze maagden van beide bewegingen wordt vereist dat zij dat profetische feit begrijpen. Beide bewegingen moeten de eerste profetische waarheid begrijpen die Miller ertoe werd geleid te erkennen, zoals voorgesteld door de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. De drie andere parallelle ervaringen en inzichten zijn te vinden in de laatste verzen van het hoofdstuk.

En vanaf de tijd dat het dagelijks offer zal worden weggenomen en de gruwel der verwoesting zal worden opgericht, zullen er duizend tweehonderd en negentig dagen zijn. Zalig is hij die verwacht en komt tot de duizend driehonderd vijftig dagen. Maar ga gij heen tot het einde daar zal zijn; want gij zult rusten en opstaan in uw lot aan het einde der dagen. Daniël 12:11–13.

Het overblijfselvolk van God in het boek Openbaring bezit drie voornaamste profetische kenmerken. Het onderhoudt Gods geboden, heeft het geloof van Jezus en houdt vast aan de Geest der Profetie.

En hij zeide tot mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam. En hij zeide tot mij: Dit zijn de waarachtige woorden Gods. En ik viel aan zijn voeten neer om hem te aanbidden. En hij zeide tot mij: Zie toe, doe dit niet; ik ben uw mededienstknecht, en van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God; want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Openbaring 19:9, 10.

De millerieten begrepen terecht dat „het dagelijkse” in het boek Daniël het heidendom voorstelde, en dat de „tijd waarin het dagelijkse” „werd weggenomen” het jaar 508 was. Die waarheid te verwerpen, is het gezag van „het getuigenis van Jezus”, dat „de Geest der Profetie” is, te verwerpen; want de Geest der Profetie stelt duidelijk vast dat de millerieten in hun begrip van „het dagelijkse” gelijk hadden.

“Toen zag ik met betrekking tot het ‘Dagelijkse’, dat het woord ‘offer’ door menselijke wijsheid was toegevoegd en niet tot de tekst behoort; en dat de Heere de juiste opvatting daarvan had gegeven aan hen die de boodschap van het uur van het oordeel verkondigden. Toen er eenheid bestond, vóór 1844, waren bijna allen verenigd in de juiste opvatting van het ‘Dagelijkse’; maar sinds 1844 zijn er, in de verwarring, andere opvattingen aangenomen, en duisternis en verwarring zijn gevolgd.” Review and Herald, 1 november 1850.

De Millerieten begrepen dat het verzet van het heidendom tegen de opkomst van het pausdom tot macht in 538, in het jaar 508 werd weggenomen. De Millerieten hadden gelijk, maar hun begrip was beperkt. Gods volk van de laatste dagen, dat in vers één door Belteshazzar wordt voorgesteld, zal inzien dat de periode van 508 tot 538 een profetische periode vertegenwoordigt die werd voorafgeschaduwd door de dertig jaren van voorbereiding in de geschiedenis van Christus, welke aan Zijn bekrachtiging bij Zijn doop voorafgingen. Zij zullen inzien dat deze profetische periode tevens de profetische periode van 1776 tot 1798 voorstelt, en dat al deze drie perioden de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend vertegenwoordigen, die begon op 11 september 2001 en eindigt bij de spoedig komende zondagwet.

In hoofdstuk twaalf vertegenwoordigt Daniël de Millerieten en de vijf belangrijke waarheden en ervaringen die herhaald moeten worden in hen die door Beltsazar worden voorgesteld. De derde waarheid en ervaring van de Millerieten is „de juiste opvatting van het ‘dagelijkse,’ ... de Heer gaf ... aan hen die de roep van het uur des oordeels verkondigden.” Die waarheid te verwerpen, is de geschriften van Ellen White te verwerpen, die de Geest der Profetie zijn. De vierde waarheid en ervaring van de Millerieten, en van de boodschappers van de derde engel, is de profetie van de dertienhonderdvijfendertig jaren, die begon in het jaar waarin „het dagelijkse” werd weggenomen, in 508.

Beginnend in 508 brengen dertienhonderd vijfendertig jaar u tot 1843, maar niet eenvoudigweg tot 1843, want de profetie wijst in werkelijkheid juist de allerlaatste dag van 1843 aan, want zij verklaart: „Welzalig is hij die verwacht, en komt tot de duizend driehonderd vijf en dertig dagen.” Het Hebreeuwse woord dat met „komt” is vertaald, is „naga”, en het betekent „aanraken” of „de hand leggen op”. De profetie betekent derhalve: „welzalig is hij die verwacht, en” 1843 aanraakt of er de hand op legt.

De zegen van het wachten in de Milleritische geschiedenis was bestemd voor die wijze maagden die de eerste teleurstelling ervoeren, maar wachtten op het gezicht dat uitbleef. Toen de Millerieten wachtten op het „gezicht dat uitbleef” in de vervulling van de gelijkenis van de tien maagden en van Habakuk hoofdstuk twee, werden zij gezegend. In die tijd van uitblijven zagen zij vervolgens dat zij de gelijkenis vervulden, en dat het gezicht aan het einde zou „spreken”. Hun tijd van

uitblijven en hun teleurstelling berustten op de onjuiste identificatie dat de tweeëntwintighonderd jaar in 1843 zouden eindigen, maar het gezicht was in werkelijkheid voor 1844. Hun teleurstelling was gegrond op hun ervaring, die was voortgebracht toen het jaar 1843 eindigde zonder de wederkomst van Christus. Hun teleurstelling, en de zegen uitgesproken over hen die er daarna voor kozen te wachten, was geheel gebaseerd op de allerlaatste dag van het jaar 1843, die 1844 „raakt” of „tot” 1844 „komt”.

De ervaring van de eerste teleurstelling, als een vervulling van de gelijkenis van de tien maagden, wordt begrepen en herhaald in hen die door Beltesazar worden voorgesteld. De vijfde waarheid en ervaring die erkend zal worden door hen die door Beltesazar worden voorgesteld, is dat Daniël aan “het einde van de dagen” zou “opstaan in zijn lot”.

„Daniël heeft in zijn erfdeel gestaan sinds het zegel werd weggenomen en het licht der waarheid over zijn gezichten heeft geschinen. Hij staat in zijn erfdeel en draagt het getuigenis dat aan het einde der dagen verstaan moest worden.” Sermons and Talks, deel 1, 225, 226.

De Millerieten ondergingen het reinigingsproces dat werd bewerkstelligd door de toename van kennis die voortkwam uit het boek Daniël toen het in 1798 werd geopend. Degenen die door Beltsassar worden voorgesteld, zullen het reinigingsproces ondergaan dat wordt bewerkstelligd door de toename van kennis die voortkwam uit het boek Daniël toen het in 1989 werd geopend. Zij zullen ook begrijpen dat het boek Daniël een bijzonder doel heeft in de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend.

„Wanneer God aan een mens een bijzonder werk te doen geeft, behoort hij op zijn plaats en in zijn stand te staan, zoals Daniël deed, bereid om aan de roepstem van God gehoor te geven, bereid om Zijn voornemen te vervullen.” Manuscript Releases, deel 6, 108.

Als voormalige Laodicezen zullen degenen die door Belteshazzar worden voorgesteld, erkennen dat het door middel van de boeken Daniël en Openbaring, die één en hetzelfde boek zijn, is dat de laatste opwekking tot stand wordt gebracht.

„Wanneer de boeken Daniël en Openbaring beter worden begrepen, zullen gelovigen een geheel andere godsdienstige ervaring hebben ... Eén ding zal uit de studie van Openbaring zeker worden begrepen—dat de verbinding tussen God en Zijn volk nauw en beslissend is.” The Faith I Live By, 345.

Als voormalige Laodiceeërs zullen zij hun Laodiceese toestand hebben onderkend, en hebben onderkend dat zij geestelijk even dood waren als een dal vol dorre beenderen, en als reactie op het rechte getuigenis aangaande hun dode en verloren toestand zullen zij hun behoefte erkennen om als eerste prioriteit levend te zijn.

„Een herleving van ware godsvrucht onder ons is de grootste en dringendste van al onze behoeften. Het zoeken hiervan behoort ons eerste werk te zijn.” Selected Messages, boek 1, 121.

De bijbelse belofte is dat wie zoekt, zal vinden, en dat de Heilige Geest hem vervolgens ertoe zal leiden te begrijpen dat het de boeken Daniël en Openbaring zijn die de noodzakelijke opwekking

teweegbrengen.

„Wanneer wij als volk begrijpen wat dit boek voor ons betekent, zal er onder ons een grote opwekking te zien zijn.” Testimonies to Ministers, 113.

Het einde van Daniëls laatste visioen, zoals weergegeven in hoofdstuk twaalf, duidt op de ervaring die Gods verbondsvolk van de laatste dagen voortbrengt, zoals voorgesteld door Beltsassar in het eerste vers van het laatste visioen. Daar begrijpt Daniël, voorgesteld als Beltsassar, zowel het innerlijke visioen van de drieëntwintighonderd jaren als het uiterlijke visioen van de tweeduizend vijfhonderd en twintig jaren. Hij begrijpt de „zaak” en „het visioen”. Hij begrijpt het chazon-visioen en het mareh-visioen. Hij begrijpt zowel de vertreding van het heiligdom en van het heir, als het herstel van het heiligdom en van het heir. Hij begrijpt beide visioenen bij de rivieren de Ulai en de Hiddekel.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“Er is behoefte aan een veel nauwgezet studie van het woord van God; in het bijzonder dienen Daniël en de Openbaring aandacht te krijgen als nooit tevoren in de geschiedenis van ons werk. Wij hebben wellicht minder te zeggen over bepaalde onderwerpen met betrekking tot de Romeinse macht en het pausdom; maar wij behoren de aandacht te vestigen op wat de profeten en apostelen onder de inspiratie van de Heilige Geest van God hebben geschreven. De Heilige Geest heeft de zaken zowel in het geven van de profetie als in de gebeurtenissen die daarin worden uitgebeeld, zó gevormd dat daardoor wordt geleerd dat het menselijke werktuig buiten het gezicht moet worden gehouden, verborgen in Christus, en dat de Here God van de hemel en Zijn wet moeten worden verhoogd. Lees het boek Daniël. Roep, punt voor punt, de geschiedenis op van de koninkrijken die daar worden voorgesteld. Zie staatslieden, raden, machtige legers, en aanschouw hoe God werkte om de trots van mensen te vernederen en menselijke heerlijkheid in het stof neer te leggen....”

“Het licht dat Daniël van God ontving, werd in het bijzonder voor deze laatste dagen gegeven. De gezichten die hij aanschouwde aan de oevers van de Ulai en de Hiddekel, de grote rivieren van Sinear, zijn thans bezig in vervulling te gaan, en alle voorzegde gebeurtenissen zullen spoedig plaatsvinden.

“Beschouw de omstandigheden van het Joodse volk toen de profetieën van Daniël werden gegeven.

„Laten wij meer tijd besteden aan de studie van de Bijbel. Wij begrijpen het Woord niet zoals wij zouden moeten. Het boek Openbaring opent met een aansporing aan ons om het onderwijs dat het bevat te verstaan. ‘Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen,’ verklaart God, ‘en die bewaren hetgeen daarin geschreven staat; want de tijd is nabij.’ Wanneer wij als volk verstaan wat dit boek voor ons betekent, zal onder ons een grote opwekking te zien zijn. Wij begrijpen de lessen die het leert niet ten volle, niettegenstaande de aansporing die ons gegeven is om het te doorzoeken en te bestuderen.”

„In het verleden hebben leraars verklaard dat Daniël en de Openbaring verzegelde boeken waren, en het volk heeft zich ervan afgewend. De sluier, welks schijnbare verborgenheid velen

ervan heeft weerhouden hem op te lichten, heeft God met Zijn eigen hand van deze gedeelten van Zijn Woord weggenomen. Reeds de naam ‘Openbaring’ spreekt de bewering tegen dat het een verzegeld boek is. ‘Openbaring’ betekent dat iets van betekenis geopenbaard wordt. De waarheden van dit boek zijn gericht tot hen die in deze laatste dagen leven. Wij staan, nu de sluier is weggenomen, in de heilige plaats van de heilige dingen. Wij behoren niet buiten te blijven staan. Wij moeten binnengaan, niet met zorgeloze, oneerbiedige gedachten, niet met onbezonnen schreden, maar met eerbied en godvrezende vrees. Wij naderen de tijd waarin de profetieën van het boek Openbaring vervuld zullen worden....”

„Wij hebben de geboden van God en het getuigenis van Jezus Christus, dat is de geest der profetie. Onschatbare edelstenen zijn te vinden in het Woord van God. Zij die dit Woord onderzoeken, dienen de geest helder te houden. Nooit mogen zij toegeven aan een verdorven eet- of drinklust.

„Als zij dit doen, zal de geest in verwarring raken; zij zullen niet in staat zijn de inspanning te dragen die nodig is om diep te graven en de betekenis te ontdekken van die dingen welke betrekking hebben op de slottonelen van de geschiedenis der aarde.”

„Wanneer de boeken Daniël en Openbaring beter worden begrepen, zullen gelovigen een geheel andere godsdienstige ervaring hebben. Hun zullen zodanige blikken op de open poorten van de hemel worden geschonken, dat hart en verstand onder de indruk zullen worden gebracht van het karakter dat allen moeten ontwikkelen om de zaligheid te verwezenlijken die de beloning zal zijn van de reinen van hart.”

„De Heer zal allen zegenen die nederig en zachtmoedig zullen trachten te begrijpen wat in de Openbaring is geopenbaard. Dit boek bevat zo veel dat zwanger is van onsterfelijkheid en vol van heerlijkheid, dat allen die het lezen en het ernstig onderzoeken de zegen ontvangen die toekomt aan hen ‘die de woorden van deze profetie horen en bewaren hetgeen daarin geschreven staat.’”

„Eén ding zal door de studie van Openbaring zeker begrepen worden — dat de band tussen God en Zijn volk hecht en beslist is.”

„Er wordt een wonderlijke samenhang gezien tussen het heelal van de hemel en deze wereld. De dingen die aan Daniël werden geopenbaard, werden later aangevuld door de openbaring die aan Johannes op het eiland Patmos werd gegeven. Deze twee boeken dienen zorgvuldig te worden bestudeerd. Tweemaal vroeg Daniël: Hoe lang zal het nog duren tot het einde van de tijd?”

“En ik hoorde het, maar ik begreep het niet; toen zei ik: O mijn heer, wat zal het einde zijn van deze dingen? En Hij zei: Ga heen, Daniël; want de woorden zijn toegesloten en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd en wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan; maar de wijzen zullen het verstaan. En van de tijd af dat het dagelijks offer zal worden weggenomen en de gruwel die verwoesting brengt zal worden opgericht, zullen het duizend tweehonderd en negentig dagen zijn. Zalig is hij die verwacht en komt tot de duizend driehonderd vijfendertig dagen. Maar ga gij heen tot het einde daar is; want gij zult rusten en opstaan in uw lot aan het

einde van de dagen.”

“Het was de Leeuw uit de stam van Juda die het boek opende en aan Johannes de openbaring gaf van wat er in deze laatste dagen zou zijn.

‘Daniël stond in zijn plaats om zijn getuigenis te dragen, dat verzegeld was tot de tijd van het einde, wanneer de boodschap van de eerste engel aan onze wereld verkondigd zou worden. Deze zaken zijn in deze laatste dagen van oneindig belang; maar terwijl “velen gereinigd zullen worden en wit gemaakt en beproefd,” “zullen de goddelozen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan.” Hoe waar is dit! Zonde is de overtreding van de wet van God; en zij die het licht met betrekking tot de wet van God niet willen aannemen, zullen de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel niet verstaan. Het boek Daniël wordt ontsloten in de Openbaring aan Johannes, en voert ons voort naar de laatste taferelen van de geschiedenis van deze aarde.’

„Zullen onze broeders in gedachten houden dat wij leven te midden van de gevaren der laatste dagen? Lees Openbaring in samenhang met Daniël. Onderwijs deze dingen.” Testimonies to Ministers, 112–115.